

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-52/08)

(2008/C 107/22)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un P. Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, saistībā ar iespēju veikt notāra profesiju netransponējot valsts tiesībās Direktīvu 2005/36/EK ⁽¹⁾, ar kuru atcelta un aizstāta Direktīva 89/48/EEK ⁽²⁾, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas prasības;
- piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Portugāles valsts nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2005/36 13. pants, neļaujot citu dalībvalstu notāriem šo profesiju veikt Portugālē, lai gan viņiem ir tiesības to veikt dalībvalstīs, kurās šī profesija ir regulēta, vai tad, ja viņi saskaņā ar paredzētiem noteikumiem šo profesiju ir veikuši dalībvalstī, kur tā nav regulēta.

Katrā ziņā, pieprasot notāru kandidātiem kādā Portugāles universitātē iegūtu diplomu tiesību zinātnēs vai saskaņā ar Portugāles tiesībām līdzīgu akadēmisku grādu, Portugāles Republika nav izpildījusi arī pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar minētās direktīvas 13. un 14. pantu.

Turklāt, pieprasot, lai notāru kandidāti, pirms prakses perioda sākuma nokārtotu noteiktus valsts eksāmenus, apliecinot vispārīgas zināšanas tiesību jomā, Portugāles valsts nav izpildījusi arī pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2005/36 13. panta 3. punkts un 3. panta 1. punkta h) apakšpunkts.

Tāpēc Komisija uzskata, ka Portugāles valsts nav transponējusi valsts tiesībās Direktīvu 2005/36 saistībā ar notāra profesiju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.).

⁽²⁾ OV L 19, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-53/08)

(2008/C 107/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — Ž. Brauns [G. Braun] un H. Støvlbæk [H. Støvlbæk])

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, *Notariatsordnung* (Notariāta noteikumu) 6. panta 1. punktā nosakot Austrijas pilsonību kā nosacījumu pieejai notāra profesijai, Austrijas Republika ir pārkāpusi EKL 43. un 45. pantu;
- atzīt — tā kā nav ieviesusi Direktīvu 89/48/EK (attiecīgi Direktīvu 2005/36/EK) attiecībā uz notāra profesiju, Austrijas Republika ir pārkāpusi šo direktīvu un EKL 43. un 45. pantu;
- piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar EKL 43. pantu ir aizliegta visa veida diskriminācija pilsonības dēļ, kas no tiesību aktiem izriet kā ierobežojums brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar EKL 45. panta 1. daļu nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību nav piemērojama tādās darbības jomās, kas kādā dalībvalstī ilgstoši vai īslaicīgi ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Saskaņā ar *Notariatsordnung* (Notariāta noteikumiem) Austrijā par notāriem var kļūt tikai Austrijas pilsoņi. Attiecīgais noteikums tādējādi diskriminē pilsonības dēļ un pārkāpj citu dalībvalstu pilsoņu brīvību veikt uzņēmējdarbību, jo tiem liedz strādāt notāra profesijā.

Komisija uzskata, ka EKL 45. panta izņēmums nav piemērojams notāra darbībām, tādēļ uz notāra profesiju attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību.

Lai atbildētu uz jautājumu, ko EKL 45. panta izpratnē nozīmē “valsts vara”, jāizmanto, no vienas puses, valstī pastāvošā izpratne. Darbības, kas kādā dalībvalstī nepieder valsts varai, nevar piesaukt izņēmuma piemērošanas labad, pat ja tās pašas darbības kādā citā dalībvalstī pieder valsts varai. No otras puses, interpretējot EKL 45. panta izpratnē, valsts varas jēdziens un apjoms ir jānosaka Kopienų tiesību kontekstā, tās nozīme Tiesai ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Tas, ka Austrijas likumdevējs un Austrijas tiesas notāra darbības pamatā uzskata par dalību valsts varas īstenošanā, nenozīmē, ka šīs darbības tāpēc vien būtu atbrīvotas no stingrāka Kopienų tiesību vērtējuma par brīvību veikt uzņēmējdarbību. EKL 45. panta 1. daļa kā izņēmums no pamatbrīvības ir jāinterpretē šauri.

Pašreizējā integrācijas stadijā ir īpaši grūti rast saturīgu pamatojumu pilsonības nosacījumam attiecībā uz notāra darbībām. Neviena no šīm darbībām, pat ja tās ir suverēnas, iepriekš neparedz īpašu saikni ar valsti, kā tas ir pilsonības gadījumā. Tāpat šīs darbības ir saistītas ar risku, ka, īstenojot suverēnas pilnvaras un izmantojot valsts varas līdzekļus, tiktu radīti konflikti ar rezidentiem.

Ar Austrijas Republikas uzskaitītajām darbībām pilsonības prasības pamatojumam — tiesisku darījumu un līgumu apliecināšana, izpildes klauzulas apstiprināšana, juridiskas konsultācijas, kā arī “Gerichtskommissar” (notārs, ko tiesnesis iecēlis zināmu procesuālu darbību veikšanai) darbības — nepietiek, lai pamatotu EKL 45. panta piemērošanu. Tiktāl, ciktāl tie vispār piedalās valsts varas īstenošanā, tas notiek vienīgi netieši. Valsts varas īstenošanu turklāt nedrīkst sajaukt ar darbībām sabiedrības interesēs. Noderīgums sabiedrībai ne vienmēr pieder valsts varai; darbības, kuras veic, vadoties pēc vispārīgā noderīguma un nevis atsevišķas personas interesēs, netiek katrā ziņā veiktas, deleģējot valsts varu. Lai gan tādējādi valsts varas faktisko īstenošanu var uzticēt saviem valsts pilsoņiem, noteiktu darbību sabiedrības interesēs veikšanu, kā tas, piemēram, ir preventīvas justīcijas gadījumā, var nodrošināt arī tādējādi, ka pieceja profesijai un profesionālie pienākumi tiek noteikti īpašā regulējumā un tiem piemēro īpašu kontroli.

Komisija līdz ar to uzskata, ka neviena darbība, skatot atsevišķi vai visas kopā, kuras Austrijā veic notāri, judikatūras nozīmē neveido tiešu un konkrētu dalību valsts varas īstenošanā.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-54/08)

(2008/C 107/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Stēvlbeks [H. Støvlbæk] un Ž. Brauns [G. Braun])

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, *Bundesnotarordnung* (Federālo notariāta noteikumu) 5. pantā nosakot Vācijas pilsonību kā nosacījumu piecejai notāra profesijai, Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi EKL 43. un 45. pantu;
- atzīt — tā kā nav ieviesusi Direktīvu 89/48/EK (attiecīgi Direktīvu 2005/36/EK) attiecībā uz notāra profesiju, Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi šo direktīvu un EKL 43. un 45. pantu;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar EKL 43. pantu ir aizliegta visa veida diskriminācija pilsonības dēļ, kas no tiesību aktiem izriet kā ierobežojums brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar EKL 45. panta 1. daļu nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību nav piemērojama tādās darbības jomās, kas kādā dalībvalstī ilgstoši vai īslaicīgi ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Saskaņā ar *Bundesnotarordnung* (Federālajiem notariāta noteikumiem) Vācijā par notāriem var kļūt tikai Vācijas pilsoņi. Attiecīgais noteikums tādējādi diskriminē pilsonības dēļ un pārkāpj citu dalībvalstu pilsoņu brīvību veikt uzņēmējdarbību, jo tiem liedz strādāt notāra profesijā.

Komisija uzskata, ka EKL 45. panta izņēmums nav piemērojams notāra darbībām, tādēļ uz notāra profesiju attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību.